

De vera et falsa penitentiā

lapsi sunt per iteratum baptismum postquam veniam poterunt. Sicut enim semel christi crucifixus est sic baptismus iteratus non est. Una enim morte suos omnes redemit: ut amplius mori non oporteat. Quod videtur ecclesia intellexit non iteratum baptismum. Per fructus itaque penitentiae baptizatus adhibet spes veniae. Nam filius qui recesserat a patre in regione longinqua susceptus est a patre per penitentiam. Dixit enim pater ostendens. Non sum dignus vocari filius tuus. Non est ista a te didici ista apud te reperiri. Tunc suscepit praefamilias et stola et anulo induit eum. Probra induit eum: quia in eo integritate charitatis restauravit: atque anuluz in manu posuit: quia ex fide eum fecit operari. per spiritus sancti dona eum subaravit: et etiam calciametra pedum reddidit: quia ecclesiam eius predicatoe ditavit. In cuius convivio occisus est vitulus saginatus: quia in quo habitat omnis plenitudo divinitatis corpora liter illi factus est cibus. per homines etiam sacra divinitatis corporis per penitentiam et confessionem reddidit peccatoribus baptizatis. Si enim aliter esset: per trinus post domini ascensionem caput ecclesie non persuasisset symoni in emptioe spiritus sancti spem haberi: ut penitentiam sumeret inde: cui pecuniam dicitur in maledictionem. Ille quibus incidit in latrones: ab hierusalem descendebat: non in egyptum ad tenebras: non ad idumeos sanguineos et pulvere aspersos: sed ad hiericho: quod incidit in latrones non habitaverat cum eis. Sed licet incidit quod prius latro non erat: non est relicta a samaritano: sed adiutus et cura refectus. Quod non fuisset si solum non baptizatus spem veniae reliquisset. Amicus vocatus est lazarus: et postea resuscitatus est fecit et quadragesimam a mortuis: ostendens quantum peccat homo: etiam postquam fuerit amicus dei: vivere poterit eius spiritus. Sed valido dei clamore et multorum fleitu foras a peccato vocabitur. prius tollet lapidem super ab ipso: quia cordis duricia periclitatur ex animo: quam tollet intercessores et predicatores labore suo. Filia abrae quam alligaverat sarbanas: solvit dominus reclamantibus iudeis: hoc erat filia ligata: et soluta in sabbato.

¶ Contra eos qui dicunt non valere penitentiam lapsis post baptismum: et quod liter intelligi

gendum sit peccatum in spiritu et ad mortem.

Capitulum III

Hic sunt qui reclamant non esse remissionem peccatorum baptizatis per penitentiam dicentes. peccatum in patrem et filium remitti: in spiritum sanctum omnino non ignosci: putantes peccatum in patrem et filium esse infidelium: et de remissione per baptismum. Isti peccat absque spiritu quem non acceperunt. Illi autem in spiritum sanctum peccat quem acceperunt per baptismum: quod ei dona non retinent: et diaboli venena eligunt. Istos intelligunt nec hic nec in futuro misericordiam postquam posse. Sed iste intellectus magis est erroris quam fidei sancte. Si enim per solum baptismum quod iteratum non est: sit peccator remissionem cur adderet dominus: neque in futuro? Quod statim quidam in futuro remitti vbi non est operatio baptismi. In futuro autem nemo baptizabitur et a peccato liberabitur. Sicque falsa est interpretatio quod remissionem peccati solum baptismum. Non itaque solum infidelis peccat in patrem et filium: sed quicumque peccat in spiritum sanctum qui impenitentes existunt versus ad mortem. Spiritus enim sanctus charitatis est deitatis. amor est genitoris et genite veritatis. quod suam gratiam nobis tribuit super omnia. Qui igitur peccat: et gratiam suam recipere non amat. et nunquam curat ab eo diligi quod totus est amor et charitas: nec ad eum redire vbi super sit arrata. in spiritum sanctum peccat: et nunquam per mortem sic nec vivens postquam veniam. Sicque nullus peccat in spiritum sanctum qui fugit ad ipsum. Si quis lectorem seriem et vbi legitur: et vbi casus cogitaverit: et si aliter intelligat sinistre interpretantibus non concordat. Dicebant enim iudei. In beelzebub eicitur demonia: opus spiritus sancti attribuitur diabolice potestati. Dixit ergo. Hic peccatum quod quomodo sunt ferenda: sunt blasphemie persecutore misericordiam. Sed blasphemare in spiritum sanctum ut incepistis ducet vos ad mortem. Unde postea dicit. Non potest arbor mala fructus bonos facere. Quasi dicat. Convenit vivere de spiritu talia dicere. Arbor bona non potest fructus malos facere. Quod solum est. Quod verum in arbore bona trahit. nec iam poteritis de spiritu talia sentire. Obijciunt aliter dicitur. Iohannis